

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Continuă tu!

U R Z I C A

TOAST

Ne regăsim prieteni, aşadar,
Cu cupele în mîini. Orice s-ar spune
Ne place vinul ăsta de Cotnar
Cel preţuit din vremile străbune!

Ca şi pe-atunoi, podgoriile-l cor
În strugurele greu şi parfumat,
Bătrînii însă n-au avut noroc
Să bea Cotnar din cel... medaliat.

Deci vouă, dragi prieteni, care beţi
În clipa asta din Cotnarul tare
Eu vă urez ca... dublă să vedeţi
Mia de ani a Păcii viitoare!

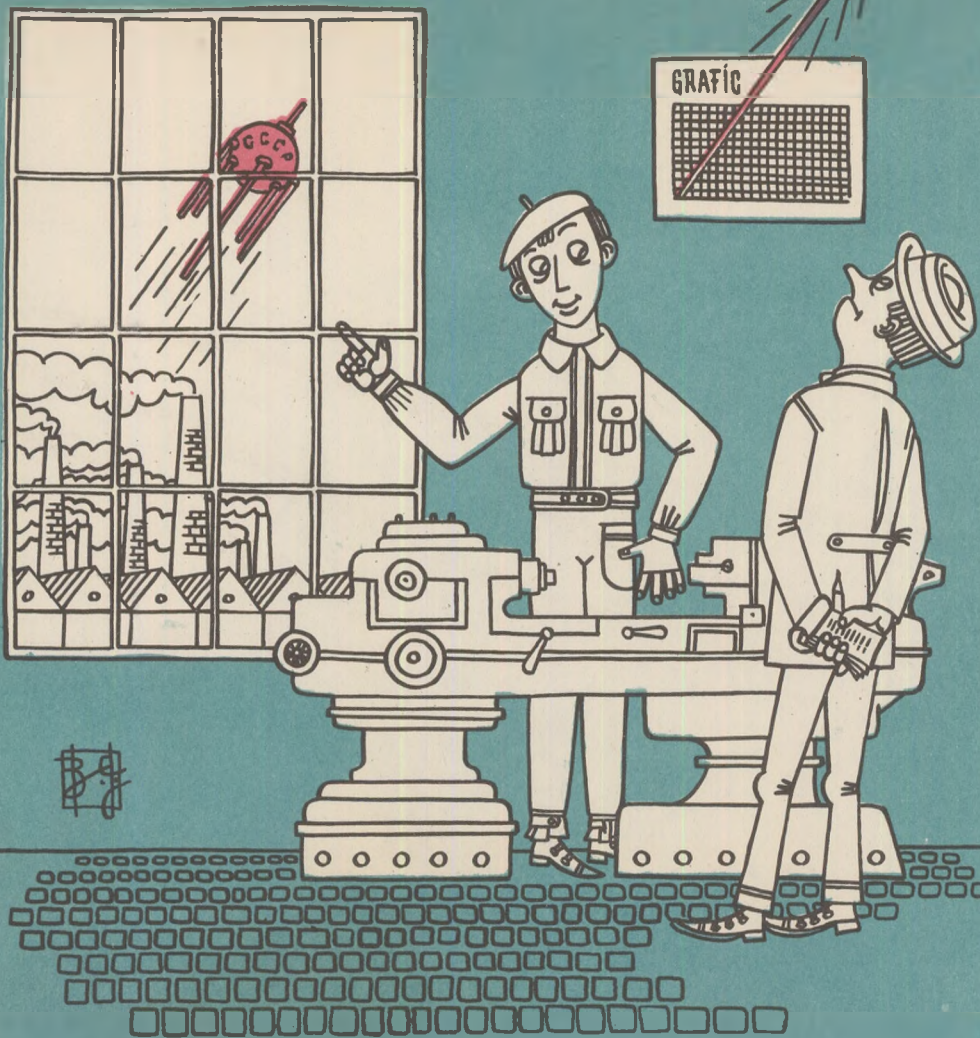
D. GALICEANU

Re

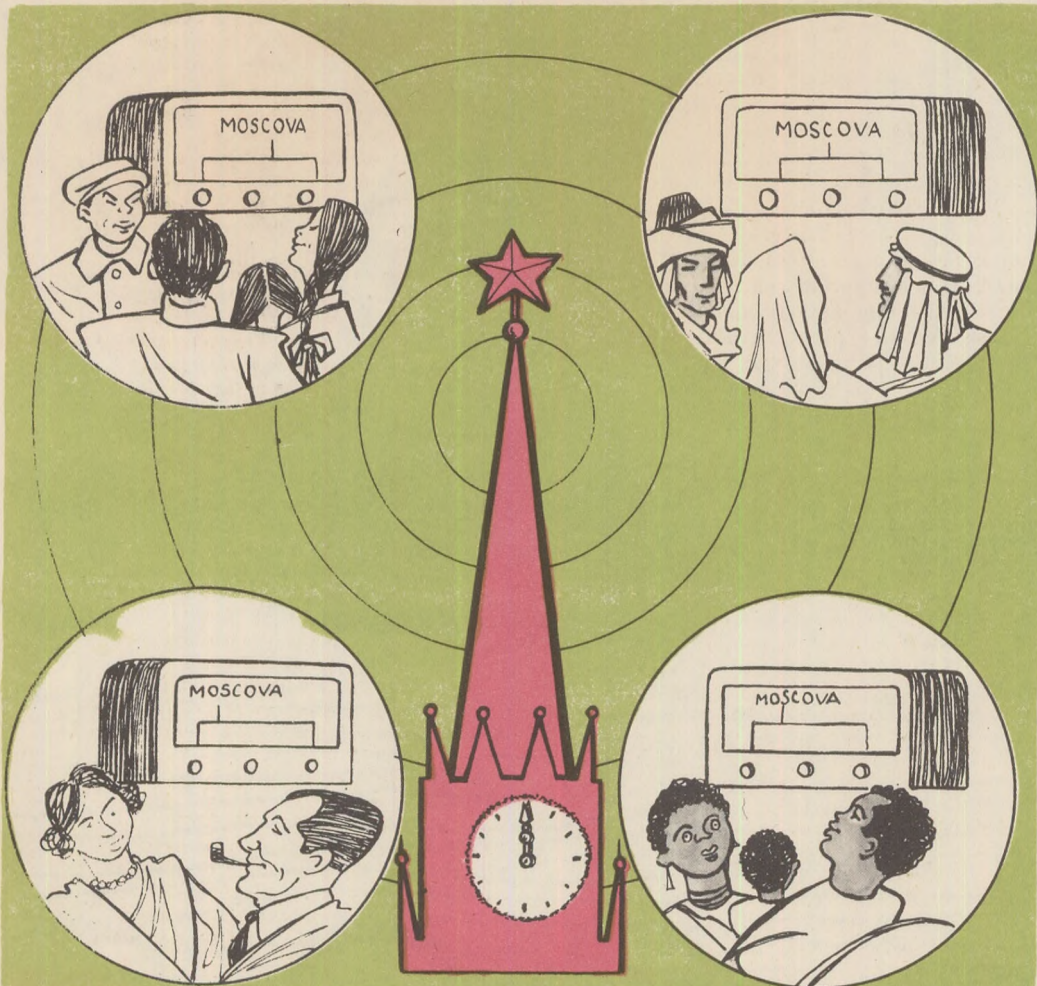
TOVARĂŞULUI PREŞEDINTE
AL SFATULUI POPULAR,

Subsemnatul Costică Scai, referent tehnic la sfatul popular regional, secţia industrie locală, țin să aduc aportul meu și prezentul referat în problema dezvoltării industriei locale în regiunea noastră. Propun de aceea, tovarășe președinte, să înființăm în regiunea noastră o industrie locală de marochinărie, adică portofele (pentru măruniș, cinci bani, zece bani, 25 și 50 bani), portvizite (pentru sute, acte și hîrtii de 25, 10 și 5 lei), poșete damă, poșete copii, genți damă, genți bărbați, cordoane bărbați, cordoane dame, curele ceas (cu secundar central), curele ceas (fără secundar central) și, mă rog, orice fel de articole de marochinărie care ar aduce regiunii noastre un venit consistent și o faimă în arta marochinăriei. Vă rog însă să nu țineți seama de părerea celorlalți tovarăși din secție, care susțin că întrucît în regiunea noastră nu avem fabrici de încălțăminte, nu avem nici deșeuri de piele, și deci o nimerim cu marochinăria ca nuca în perete (după cum s-a exprimat un coleg din secție, care cred și eu că n-are nevoie de marochinărie, că-și ține banii și actele mototol prin buzunare). Țin să combat de la bun început propunerea lor că, dat fiind faptul că regiunea noastră are ca specific industria metalurgică, bazați pe deșeurile existente, să înființăm o industrie locală de cuie. În primul rînd, tovarășe președinte, socotesc că nu e de prestigiu dv. să vă bazați pe deșeuri și, în al doilea rînd, vreau să vă puneți întrebarea pe care și eu mi-am permis să mi-o pun: ce artă e aia la cuie? După cum se știe, la un portofel poți să faci pe deasupra diverse abțibilduri artistice ca floricele, frunzișoare, copăcei și alte plante de artă, sau la poșetele pentru fetițe, nenumărați ursuleți, vulpi, iepurași, veverițe și tot felul de animale

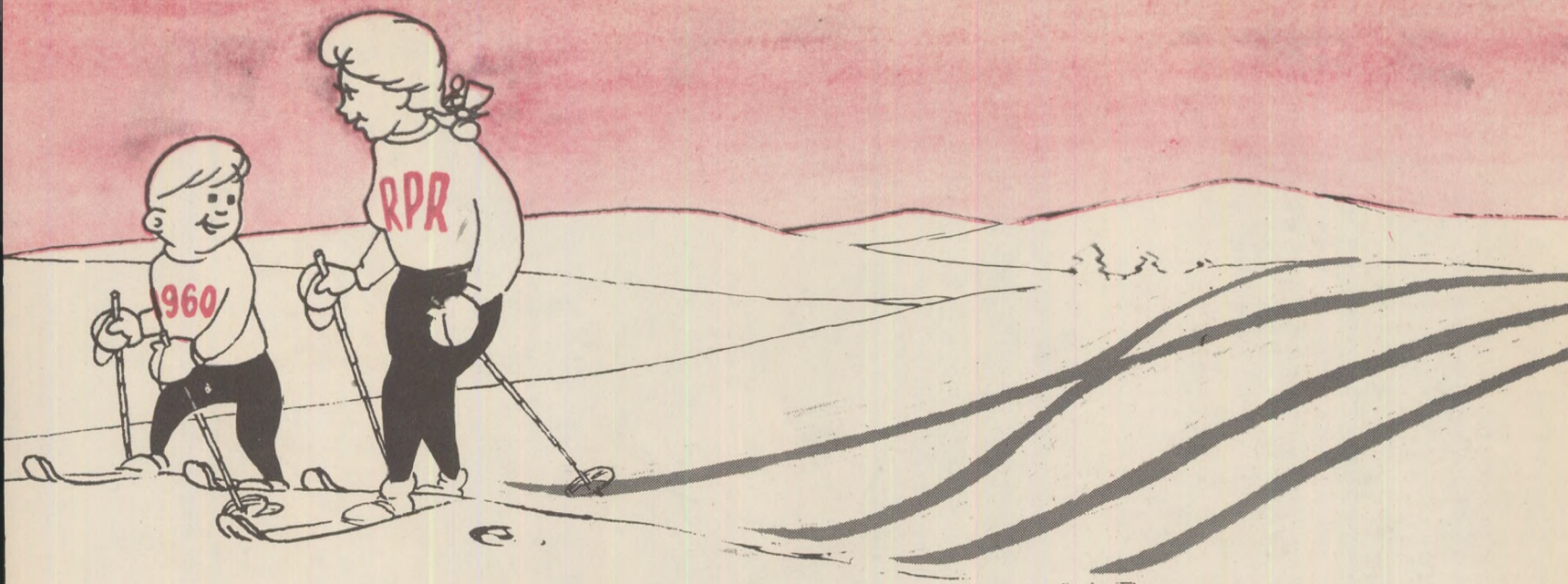
-Trebuie să fim la unison cu epoca în care trăim!..

ÎN NOAPTEA REVELIONULUI:

„Vorbește Moscova”

Desen de V. VASILIU

— Apropo, te felicit pentru a 12-a aniversare...

Desen de T. PALL

Deceput

COROANA

STELIAN FILIP

artistice din punct de vedere plastic, care, executate de mîna talentată a artiștilor din regiunea noastră, ne-ar duce faima în tot cuprinsul țării, plus că am putea intitula minunat diversele modele de produse, ca, de pildă: Portvizit tip „Președinte“, poșetă tip soția dumneavoastră, cordon tip „Secretarul sfatului“, portofel tip „Secția financiară“ și dacă dv. binevoiiți să aprobați, curele ceas tip „Referent“. Pe cînd la cuie, tovarășe președinte, ce artă poți aplica la cuie? Cuiul, se știe, e un produs ordinar, care nu se pretează la nimic, îi dai vreo două la cap și l-ai ascuțit, îi dai una la celălalt cap și gata căciulia. Unde artă, care artă? Vax! Și pe urmă, ia imaginați-vă dv., cum ar suna marca: cuie tip „Președinte“ de doi milimetri, sau să spunem cuișoare tip „Referent“? Nu merge. Mai susțin colegii mei din secție că întrucît nu avem în regiune fabrici de încălțăminte și nici deșeuri, ar trebui să importăm deșeurile de piele din alte regiuni, ceea ce ar urca prețul de cost. Or, după cum spun ei, rostul unei industrii locale este să se bazeze pe materiile prime existente în regiune. În primul rînd, chestia cu prețul de cost e floare la ureche, că, dacă se urcă prețul de cost, urcăm și noi prețul de vînzare și care vrei cumperi, care nu, adio și n-am cuvinte, ține-ți banii grămadă în buzunar, buletinul în pălărie și actele în sîn că doar n-o să-mi opresc eu dezvoltarea industriei locale pentru d-ta, care nu vrei să mă încurajezi. Pe urmă, în chestia cu transportul din alte regiuni care costă. Păi asta e la mîntea cocoșului, adică C.F.R.-ul n-are voie să trăiască? Ce, vrei să ducă marfa gratis, că doar asta e meseria lui să transporte și, dacă n-o să încurajăm noi C.F.R.-ul, atunci cine să-l încurajeze, I.R.T.A.? Și pe urmă, n-avem decît să facem apel numai la C.F.R.-ul din regiunea noastră, cu toate că spunea un deștept că dacă vrei să lucrezi numai cu C.F.R.-ul din regiunea noastră cum

naiba mai importi deșeuri din alte regiuni că, zicea el, asta e o prostie, cică importi cuțu, nu deșeuri. După mine însă, problema asta se rezolvă, dar mai înainte vreau să vă rog să-i dați ăstuia avertisment scris pentru chestia cu „cuțu“. Și pe urmă, gîndiți-vă și dv., dacă va trebui să aducem materia primă din alte regiuni, o să trebuiască o mulțime de delegați, care cine o să fie alții dacă nu noi de la Sfat și e adevărat că costă, dar mai vedem și noi România pitorească, ne îmbogățim cunoștințele generale de geografie, istorie, hoteluri și restaurante că, cică, s-au făcut acum în provincie niște hoteluri și localuri clasa una și e păcat ca noi să nu cunoaștem relieful țării cu munții, cu apele, cu văile, cu hotelurile, cu restaurantele, cu orchestrele și cu vinurile lui. Datorită acestei industrii locale de marochinărie, tovarășe președinte, ar înflori regiunea noastră, ar înflori comerțul nostru și am înflori și noi ăștia de la Sfat ca un măr, ca un păr, ca un fir de trandafir, cum spune și vechea noastră sorcovă pe care îmi permit să v-o urez cu prilejul Anului Nou.

În cazul însă că toate argumentele mele de mai sus vor fi contracarate de colegii mei pe chestia că, neavînd materia primă, adică deșeuri de piele, în regiune, nu are rost să le aducem din alte regiuni, eu tot nu sînt de acord să facem fabrică de cuie. Am gata un memoriu pe care ar urma să-l înaintăm ministrului și în care cerem ca, întrucît vrem să înființăm la noi o industrie locală de marochinărie, să mute aici din altă regiune o fabrică de încălțăminte ca să avem de la ea deșeuri și dacă vrea să mute de la noi acolo o fabrică de pistoane și să fabrice ăia cuie din deșeurile de metal.

Considerînd că veți aprecia eforturile mele și veți lua în considerare cele de mai sus, mă semnez mai jos,

C. Scai
Referent

p. conf. SADI RUDEANU

Ca nu știu ce spurcată lighioană
Stătea pe fruntea țării o coroană
Turnată-aici, în aur și rubin,
Și-mpodobind un cap străin.
Precum se știe, capul nu făcea
O ceapă degerată fără ea,
Dar cu coroană, se simțea în stare,
Monarhul fonfăit, de guvernare
Semnind după regescu-i procedeu:
„Prin grația lui Dumnezeu...“
La miezul nopții, „luminatul“ cap
Își încuia coroana în dulap
Că de-o pierdea, ar fi ieșit scandal
Din pricina obiectului regal.
Iar cînd băteau în draperie zorii
I-o aduceau pe brațe slujitorii
Și-ncovoiindu-și trupurile drepte
I-o îndesau pe frunte, să-l deștepte.
Dar într-o dimineață s-a sculat
Și n-a găsit coroana lângă pat...
„Prin grația lui Dumnezeu“.
Bolborosea nemțește un lacheu:
— Îți amintești, Măria Ta?
În noaptea asta ai pățit ceva:
A îndrăznit supusul tău, poporul,
Să-ți mîngîie nădragii cu piciorul
Și-acuma, după cît se pare,
E gata și vagonul de plecare.
Hai, las-o-ncolo de coroană
Și s-o luăm mai repede la goană!
Simțind, de ciudd, că se crapă-n două,
Se duse capul, opt, cu-a brinzii nouă!

De-atunci, din an în an, de revelion,
Apare prin străini la microfon
Și, molfăit, asudă și vorbește
S-arate cum o-ncurcă romînește!
Și-și varsă iar veninul, timp erou,
Cînd vine plin de viață Anul Nou
Cu clinchet de pahare în urechi
Turbînd că nu vin iarăși anii vechi.

Concert de stradă

Locuiesc peste drum de Palatul Telefoanelor, în plin centru, deasupra magazinului „Foto-Sport-Muzică” și la numai 30 metri de Agenția „Loto-Pronosport nr. 1”. Ca un cetățean înrăit ce sînt, liniștea străzii mă deranjează și nu pot dormi cum trebuie, dacă n-aud prin somn claxoarele mașinilor ce se perindă pe sub ferestrele mele. Chiotele chefliilor care, în tăria nopții, se scurg de la „Cina” sau de la „Victoria” îmi risipesc visele neplăcute datorate cine știe cărei poziții incomode din așternut. Mă întorc deci fericit pe partea cealaltă în așteptarea viselor agreabile. Vinzătorii de ziare, ca niște adevărați colegi de meserie, mă deșteaptă în zori amintindu-mi de îndatoririle profesionale care m-așteaptă. O duc, ca să zic așa, minunat, simt că trăiesc plenitudinea vieții orășenești, care respiră zgomotos în jurul meu.

De cîtva timp, ascult cu satisfacție concertul permanent de muzică ușoară pe care mi-l dă difuzorul de la Palatul Telefoanelor. Păcat numai că are repertoriul cam redus: „Mexico”, „Cîntecul Deltei” și „Adakaleh”. Dacă s-ar introduce și vreo cîteva românețe ca „Flori de nufăr” și „Îmbătrînesc și-mi pare rău”, n-aș avea nimic de obiectat.

Nu mă deranjează nici faptul că în timpul necesar schimbării plăcilor, vocea spicheriței mă informează că, formînd 07 poți vorbi cu Brazilia sau că prin 05 pot afla ultimele rezultate de la tragerile „Pronoexpres”.

În familia mea s-a inaugurat cu acest prilej un limbaj original și destul de colorat. De pildă, cînd nevastă-mea se plînge de o anumită colocatară din apartament că e arțăgoasă și că la cea mai ușoară obiecțiune ia foc, fiul meu, pionier în clasa a IV-a, o sfătuiește laconic:

— Telefonează la 08!

— Cum adică? se miră maică-sa.

— În cazuri de incendiu formați 08. Pompierii sosesc în cel mult două minute! răspunde fiul meu imitînd glasul din difuzor.

Sau, dacă tot nevastă-mea trebuie să se ducă din obligație la o mătușă și să-i facă o vizită care-i strică tot programul zilei, îmi spune:

— Trebuie neapărat să mă duc la Matilda, n-am nici o salvare...

Băiatul răspunde tot cu glasul spicheriței de peste drum:

— Formați 06, Salvarea sosește în cel mai scurt timp! la care consoarta mă fulgeră cu privirea:

— Copilul are predispoziții pentru umor. Asta mă neliniștește!

— Nu face nimic, o să-i treacă! Și mie mi-a trecut! răspund eu împăciuitor și... modest.

Noroc însă că difuzorul de la magazinul „Foto-Sport-Muzică” completează sărăcia de repertoriu a colegului său de la telefoane cu „În amurg” de Aurel Giroveanu, „Băsmăluța” și cîteva șlagăre cîntate de Liana Antonova. De sectorul muzicii populare românești se ocupă difuzorul Agenției „Loto-Pronosport nr. 1” ca un reproș făcut celorlalte două pentru omisiunea muzicii populare din această importantă competiție de stradă (a nu se citi de estradă).

Cînd am scris „competiție” n-am greșit. Între cele trei difuzoare s-a statornicit acum o întrecere pe două puncte:

- 1) Care cîntă mai mult;
- 2) Care cîntă mai tare.

Dat fiind însă că ele cîntă în prezent toate deodată, nu pot face nici un pronostic asupra cîștigătorului întrecerii. Șansele fiecăruia rămîn deschise. De fapt, difuzoarele rămîn deschise pînă la ora 11 noaptea, cînd întrecerea se întrerupe pentru a fi continuată a doua zi, începînd de la 7 dimineața.

Nevastă-mea însă nu gustă de loc astfel de competiții. Ii lipsește spiritul de întrecere:

— Nu știu ce să mă mai fac. Zgomotul acesta mă deranjează îngrozitor!

— „Formați 02 Deranjamente” răspunde prompt glasul din difuzorul Telefoanelor. Întrecerea continuă.

MIRCEA PAVELESCU

— Nemaipomenit! Sîntem în toiu! Iernii și tot trebuie să-l mai întrețin cu gheață!

Desen de EUGEN TARU

Desen de A. PAVEN

FĂRĂ CUVINTE

CLAXONUL

REDACTOR I. AVIAN

NUMĂR SPECIAL DE ANUL NOU

Apare trimestrial și se rîde anual. Cea mai bună revistă de umor care apare în această pagină. Toate colaborările se plătesc. Sumele de bani neridicate de colaboratori în termen de 15 minute de la apariție, se depun la bancă. (Pînă acum nu s-a ivit nici un caz.) Abonamente se fac, dar n-avem amatori. Rugăm pe cititorii care găsesc în această pagină bancuri vechi, să nu ne mai telefoneze. Să ne telefoneze dacă găsesc bancuri noi.

RECLAME ȘI FELICITĂRI

O.C.L. Aprozar și Florăria Coalea vă urează „să trăiți, să înfloriți ca un măr, ca un păr, ca un fir de trandafir“, lei 6 buchetul, trimitem și la domiciliu.

O.C.L. Aprozar mai anunță că este de acord să înfloriți ca un măr, ca un păr, dar nu pe aiese, fiindcă așa se servește „la anul și la mulți ani!“

Cooperativa „Dentara“ urează onor pacienților săi mulți ani și viață lungă, căci numai așa le va veni rîndul la tratament.

Cooperativa anunță că extracțiile se fac numai cu măselele clientului.

Cooperativa „Munca la domiciliu“ trimite la domiciliul dv. cooperatori pricepuți și operativi, cu care să petreceți împreună revelionul. Serviciul prompt și conștiincios.

În atenția celor care organizează revelioane

Dupa revelion, adresați-vă cu încredere cooperativei „Renovarea“. Zgraveli, tencuială, parchet și alte distracții. Înclocuim geamuri și lingurițe, recondiționăm mobila și gazdele. Pe cei care au avut mai mult de 30 de invitați, îi băgăm în reparații capitale.

Tineri! Întreprinderea „Electro-cord“ primește comenzi speciale pentru imprimarea unor discuri cu „Perinița“ care să țină între 55 de minute și șase ore.

Pentru cei căsătoriți livrează „Perinița“ cu o durată de două secunde. Pe verso „Cruce albă de mes-teacăn“.

SFATURI UTILE

În momentul în care aduceți platourile cu sandvișuri, dați drumul pik-upului cu un disc micro-sion și spuneți: „Poștiți la dans“. După ce se termină dansul, repeziți-vă la masă și spuneți: „Ei, dacă nu vrea nimeni să servească, duc platourile înapoi în bucătărie“.

★

Dacă după miezul nopții simțiți o stare de nerăbdare, luați la fiecare ceas câte o linguriță de valeriană. Dacă gazda nu are valeriană, luați pur și simplu câte o linguriță.

Instantanee festive

Un invitat, mare băutor, se afla la masă între două invitate, care deși vroiau să pară tinerele, erau trecute binișor de prima tinerețe. La un moment dat, el exclamă:

— Intre dumneavoastră două, stimate prietene, mă simt cu adevărat fericit.

— O, foarte gentil!...

— Da! Mă simt ca între un vin vechi și o țuică bătrînă...

★

EL (amețit, căzut într-un fotoliu): Duduie... am... am onoarea să vă... să vă cer mîna.

SFATURI PRACTICE

1) Cum se evită scriștiiții ușilor

Se știe că foarte adesea, ușile provoacă un scriștiiț foarte neplăcut. Pentru a înlătura aceste zgomote se scoate ușa din balamale și se așază alături.

2) Cum se poate transforma o pereche de pantaloni bărbătești într-un batic de damă

Procedul este simplu și probabil îl cunoașteți și dumneavoastră: se iau pantalonii și se vînd la „consignație“, iar cu banii realizați se cumpără un batic de damă de la „Romarta“.

JOCURI DE SOCIETATE

„DE-A V-AȚI ASCUNSELEA“

Cel mai frumos joc pentru noaptea de Anul Nou este „de-a v-ați ascunselea“. Iată cum se joacă: Înainte de sosirea invitaților ascundeți la o vecină din alt cartier tot ce-ați pregătit. Musafirii sînt obligați să găsească singuri bucatele. O altă variantă mai nostimă, este să închideți ușa și să vă ascundeți la un alt revelion.

JOCUL „DE-A ȘVAITERUL“

Se iau zece invitați, se iau zece mucuri aprinse de țigări, și se mai ia un covor. Cine izbuteste, prin aruncarea muclei, să facă gaura cea mai mare în covor este câștigător. Anul trecut la prietenii unde am petrecut revelionul cea mai mare gaură o făcusem eu.

După ce am fost felicitat, mi-a făcut nevasta un scandal monstru, deoarece covorul era împrumutat de la noi de-acasă.

Scrisoare de mulțumire

Tovarășul I. Avian, redactorul acestei pagini, a primit următoarea scrisoare pe adresa redacției:

„Aducem pe această cale mulțumiri excelentului umorist I. Avian, pentru cele câteva momente plăcute pe care ni le oferă lectura „Claxonului“ cu excelențele și savuroasele sale glume.

Un grup de admiratori“

P.S. Dragă unchiule Avian, e ultima oară că-ți mai fac hatîrul ăsta. Să nu mai insiști, fiindcă n-o să-ți mai scriu și nici n-o să mai semnez „Un grup de admiratori“.

Dacă ai nevoie de ajutorul meu ca să iei primă, să-mi dai și mie un sfert.

Al dumatile nepot,
Un grup de admiratori

EA: O! Nici nu mă cunoști bine, și vrei să te căsătorești cu mine?
EL: A, nu... Vă cer mîna, că altfel nu pot să mă ridic...

★

În atenția călătorilor pe C.F.R.

Călători! Nu vă plecați în afară. Nu aveți nici un interes, fiindcă ați plătit bilet pentru tot corpul.

★

Organele C.F.R. au luat hotărîrea ca în trenurile foarte aglomerate de pe linia Baia Mare-București și Arad-București, călătorii cu bilet de clasa I să poată călători și în vagoanele de clasa a II-a, fără să mai plătească vreo diferență.

★

Călători! Așezați-vă numai pe locul indicat de tichet. Sînteți în tren, nu la cinema, așa că nu se prinde formula „mă ridic după jurnal“.

POȘTA LITERARĂ

Aristide Pompiliu: Am primit și cel de al doilea transport de schițe. E net superior primului. M-a impresionat în special calitatea hirtiei.

Ion P. Constantin: E foarte bine că ați trecut de la desen la proză. Răspundeți însă dacă mai aveți de gînd să-mi scrieți pentru că atunci eu am de gînd să trec de la proză la desen.

Simion Ciță: Poezia dumatile m-a amuzat enorm. Am citit-o de două ori și de două ori am ris în hohote.

Prima oară am citit-o în volumul lui Topirceanu.

NOAPTEA DE REVELION
(noapte albă)

BULETIN METEOROLOGIC

Institutul meteorologic anunță: „Pentru noaptea de 31 decembrie se prevede timp favorabil averselor de Cîlboșești și Drăgășani. Descărcări electrice în plafonul vecinilor de jos. Presiunea invitaților în creștere. Precipitații sub formă de țuică și sprîfuri. În general vreme nestabilă: ba potroace, ba cîrnat, ba caltaboși. Spre dimineață vînt puternic și secetos în farsurii, în frigidere, pe masă și pe platouri. Cutremure de gradul IV, cu epicentrul în jurul pik-upului.

ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ GERILĂ

În unele locuri, însilozarea furajelor nu se bucură de atenția cuvenită.

REMUȘCĂRI

- Bem, loane, bem și la vite nu ne gindim!
- Nu te necăji, nea Vasile! Nu beau ele vin...

Desen de FRED GHENĂDESCU

LA TELEFON

Alo!... Da!... Cine?... A! Noroc!
Cum?... Nu sînt supărat de loc!...
Bine-nțeles!... Era normal!...
M-ai criticat principial!...
NU!... Aș!... Dacă mă menajai
Atunci chiar că mă supărai!
Ba recunosc... Sută la sută!...
O critică la timp ajută!
Sau, vorba cîntecului, Gică:
O critică la timp nu strică!...
Cum?... Ai vorbit cinstit și drept!...
Da!... Doar așa am să mă-ndrept!
Știu!... Mai cobor și pe pămînt!...
Ei, asta-i!... Doar mă știi cum sînt!...
Tu, Gică, mă cunoști... E cert!
Chiar dacă pe-alții îi mai iert,
Cu mine sînt intransigent!...
Era atît de evident!...
Mă mir și eu că n-am văzut!...
Nici gînd!... De loc!... Ți s-a părut!...
Ei, ce vrei?!... Cine nu greșește?
Numai acel ce nu muncește!...
Ba, mi-ai făcut un mare bine!...
M-ai scuturat cum se cuvine!
Îți mulțumesc!... Neapărat!...
Ești un amic adevărat!

Alo, Mioara?... Da! Eu sînt...
Aș vrea să-ți spun doar un cuvînt:
Lui Gică nu-i dai telefon!...
Nu-l mai chemăm la revelion!...
De ce?... Ei, lasă că-ți explic!...
Ei, uite așa... că nu-i amic!

ION ATANASIU ATLAS

Transportul cu autobuze

Pe ruta Bocșa Vasiovei — Bocșa Romîna (raionul Reșița, regiunea Timișoara) circulau numai trei autobuze, insuficiente pentru nevoile de deplasare ale muncitorilor din partea locului, situație pe care o mai înrăutățește și comportarea unui șofer Lega, care — venind mereu tîrziu la serviciu — pornea totdeauna tîrziu în cursă. (Sezisare de la corespondentul voluntar Novac Carol din Bocșa Vasiovei).

Semnălîndu-i aceste lucruri, Sfatul popular al raionului Reșița ne comunică măsurile luate: șoferului neconștiincios i s-a desfăcut contractul de muncă, iar numărul autobuzelor a fost sporit la patru.

E clar: cu un autobuz în plus se călătorește mai bine. Iar cu un șofer neconștiincios în minus și mai bine.

Respectarea contractelor

Cooperativa „Construcția” din București, str. Cîmpul Moșilor, nu respecta un contract încheiat cu Intreprinderea metalurgică „Solex” din București, str. Torentului: nu-i executa, de un an de zile, niște importante lucrări.

Sezisîndu-i acest fapt, UCECOM ne comunică:

- inginerul Gh. Șerban, răspunzător de neexecutarea lucrărilor, a fost exclus din cooperativă;
- lucrările au fost preluate de alt grup al cooperativei, care a și executat o mare parte;
- au fost luate toate măsurile să se execute și restul lucrărilor.

Lucrînd acum așa, cooperativa „Construcția” își confirmă... firma.

FATA NEVĂZUTĂ A LUNII

MOȘ GERILĂ: — Minunat, acest glob nou!

Desen de I. SILVAN

Desen de C. FLORIAN

- Știu, vă trebuie reparații la uși, la acoperiș, la fațadă, la...
- Dar de unde știți?
- Am mai fost pe aici și acum doi ani..

Plugușorul

Aho, aho, copii și frați
Stați puțin și nu minăși,
Sau mai bine, nu mai stați,
Dați-i drumul și minăși
Că n-aveți voi timp de stat,
Aveți bloc de ridicat
Noi șosele de pavat,
Noi ogoare de arat,
Noi uzine de clădit
Și noi școli de construit,
Aveți de făcut motoare
Mobile, televizoare,
Din oșel, lemn, vinilin
Să trăim cu toți din plin!
Cind clădiți voi viitorul,
Să vă țin cu plugușorul?
Dați-i drumul și din mers
Vă voi spune al meu vers.
Minăși măi
Hăi, hăi!

Ia sunați din zurgălăi
Și spuneți-mi voi flăcăi,
De-unde să încep dintii.
Că în anul ce-a trecut
Cite nu s-au petrecut
Fiindcă de la răsărit
O rachetă a pornit
Visul lumii a-mplinit
A plecat racheta-n lună
Alta s-a întors să spună
Cum arată luna mută
Și pe partea nevăzută.
Păi de-o merge tot așa
Vine timpul și-om pleca
Și-n lună cu plugușor
De satiră și umor.
Și la poarta lunii măi,
Să pocniți din bici, flăcăi,
Și să nu lăsați să intre
De-ai cu pantaloni cu ținte
Și cu bărbi ca de sălbatici!

Pe pământ nu-s tot lunatici
Carieriști să nu primim
Că o să ne pomenim
După-o lună, frățioare,
Că cer un transfer în soare!
Să sunați din zurgălăi
De vedeți venind flăcăi
Ce dau la cîntar cu lipsă
Că din lună fac... eclipsă!
Și să intre nu lăsați
În lună nici birocrați:
„Vino miine“ o să-i spună
Atunci, „Vino peste-o lună“!
Pe toți aștia, rog frumos,
Să-i lăsăm acolo jos
Dați-le un bici, flăcăi,
Hăi, hăi!

Asta cînd o fi să fie,
Dar acuma ia să vie
Colea un polobocel
Să-nchinăm un păhărel
De vin bun pentru acel
Ce-a primit casă în bloc:
La mai mare și noroc!
Bravo vouă gospodari,
Stați acum în case mari,
Luminoase, spațioase
Care de care mai frumoase
Că îi e mai mare dragul
Oricui să vă treacă pragul.
Însă unii dintre voi
Care stați în case noi
Încă nu v-ați lămurit
Că balcoanele-s clădite
Ca să fie folosite
Pentru stat și odihnit.
Vrei să pui ceva în ele?
Pune neică floricele,
Ca să-i placă să le vadă
Și omului de pe stradă.
Nu așa cum uneori

Vezi c'atîrnă-un soi de flori
Nu culese din păduri,
Ci din lada de-albituri.
În loc de „nu mă uita“
Înflorește o flanea.
Nu vezi glastre cu mușcate
Vezi ciorapii lui Stamate!
Și citești de vrei nu vrei,
Cronica familiei
Nu inscrișă pe hirtie
Ci-nșirată pe frînghie.
Floricele pe frînghii
Hai să le-adunăm copii,
Că avem spălătorii,
Avem și uscătorii
Sus cu ele-n pod flăcăi
Hăi, hăi!

Ia mai trageți la buhai
Că am mai găsit un bai.
Și-am să-l spun pocnind din bici
Unor fotbaliști „voinici“.
Nu știu, mare, ce-au pășit,
Că de-o vreme s-au pornit
Să lovească-așa orbește
Cică joacă bărbătește,
Cică asta-i jocul nou,
Care scapă e erou!
Cică faci impresie proastă
De nu rupi măcar o coastă.
Jocu-abia a început
Și doi, gata-au și căzut!
Mai trece un sfert de ceas
Și alți patru cad în nas.
Cînd meciul s-a terminat
Și întrebi de rezultat
Ți se spune cu temei:
„Am bătut cu patru-trei!“
— Bravo, nene, minunat
Patru goluri ați marcat!“
— „Ce goluri ți se năzare?”

Patru miini la trei picioare!“
Jucați fotbal, măi flăcăi!
Hăi, hăi!

Fi, dar văd că ne-am pornit
Și că vorba am lungit.
Am dat sfaturi tuturor
Numai nouă, fraților,
Din „satiră și umor“
Nu ne-am spus un plugușor!
Ia veniți încoace voi
Să vorbim puțin de noi!
Ce ne facem măi, cu gluma?
Unde e versul ca spuma?
Epigrama reușită?
Unde-i satira-ascuțită?
Ei ce-i? Nu spuneți nimica?

(corul redacției)
„Unde-să fie? La Urzica“!
Asta da! O să se spună,
În sfîrșit o glumă bună.
Ia veniți să facem cor
Aici lângă plugușor
Și să-i zicem o urare
Cît îi țara noastră mare.
La mulți ani, deci tuturor,
Vouă, iubii muncitori,
Vouă, dragi colectivști,
Vouă, ingineri, artiști
Și în anul care vine
Să vă fie tot mai bine
Să vă bucurați de pace
De ce faceți și veți face
Să aveți hambare pline,
Tot mai multe magazine,
Blocuri mindre și semețe
Și Urzici cît mai glumețe!
Hai să ne silim flăcăi
Hăi, hăi!

ÎN AJUN DE ANUL NOU

Desen de NELL COBAR

BUNICUL: — Extraordinar! De toate am avut grijă și tocmai o barbă am uitat să-mi cumpăr!...

I. FLORIN

SORCOVA

Ați analizat cumva
Ce urează SORCOVA?
Dacă nu, atît mai bine;
V-ați fi revoltat ca mine.
„Să trăiesc, să-mbătrînesc“
Apăi foarte mulțumesc
De asemenea urare:
Să ajung ca tata mare
Chel și surd și posmăgit,
Cu toți dinții-n deficit!
„Ca un măr, ca un păr...“
Asta-i luare în răspar:
Să ajung la Aprozar
Ca o pară, măr sau ou:
Apăi... mulțumesc din nou.
Iar urarea din finală
E de-a dreptul criminală
Că-mi urează-n mod perfid
Ce mai, că s-ajung rigid
Cum e piatra, cum e fierul.
Păi aicea e misterul:
Asta-nseamnă indirect
Să înțepenesc complet;
Să mă curăț prin urmare...
Aferim de-așa urare!

Pom de iarnă la întreprinderea cu stocuri supranormative

Pomul de iarnă al unuia care dă rebuturi

Pomul de iarnă al serviciului

Pomul de iarnă al elevului corigent la botanică

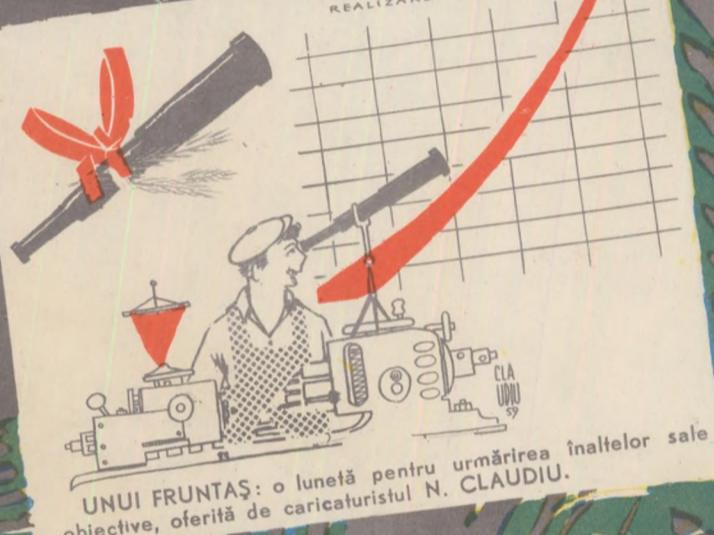

Pomul de iarnă al șoferului bețiv

Condică cu clopoșel, pentru a nu mai putea fi dosită.
Desen de CONSTANTIN CRĂCIUN

CADOURI

UNUI FRUNTAȘ: o lunetă pentru urmărirea înaltelor sale obiective, oferită de caricaturistul N. CLAUDIU.

„RADIO... CU

CADOURI

Desen de FRED GHENĂDESCU

Harnașament pentru părinți dispuși să facă „foarte gusturile copilului”.

Lacăt oferit de car...

CADOURI OFERITE DE CARICATURIȘT

UMORIȘTILOR
Desen de V. CRIVĂȚ

CADOURI

Cadou pentru cei care întârzie la serviciu.
Desen de BENEDICT GĂNESCU

PENTRU VECINI.
Desen de RIK AUERBACH

CADOURI

CADOU PENTRU ARIVIST
(oferit de caricaturistul A. POCH)

stul H. LERU frizerului bacșiș.

Pomul de iarnă al unor arbitri de fotbal care dau deciziile pe dos

Pomul de iarnă al criticului negativist

Pomul de iarnă al pictorului abstracționist

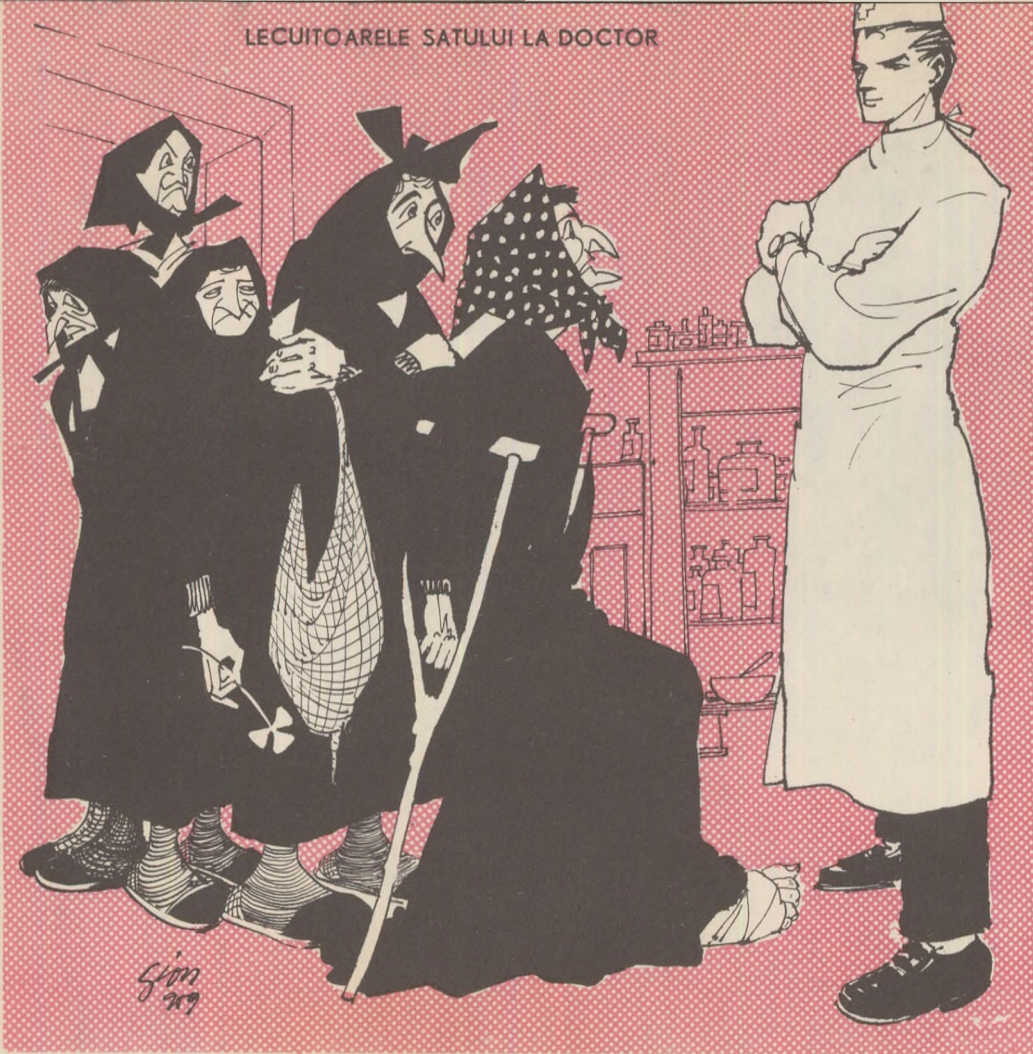

Pomul de iarnă al unuia care face economii în dauna calității

Pomul de iarnă al cosmopolitului

CADOURI OFERITE DE CARICATURIȘTI

— Doctor ești dumneata? De când ai venit în sat ne-ai îmbolnăvit...

Desen de M. GION

NIHIL SINE DEO

La adăpostul clasicei devize
Ce s-a perpetuat din tată-n fiu
Ne-a demonstrat că-n tronul-i purpuriu
Regalitatea-i plină de surprize.

Afaceri, chefuri, șperșuri și remize
Sub scutu-i auster și cenușiu
S-a dovedit a fi într-un târziu
Izvor adînc de aur și devize.

Cu ultimul vlăstar din dinastie
Care-a tulit-o pentru veșnicie
Noi ne-am convins și nu ne-a fost prea
greu

Că pentru ei deviza asta e o
Formulă simplă „Nihil sine deo”
Adică... „fără nici un dumnezeu.”

ION RUȘ

CUNOȘTINȚE VECHI

— Sal'tare! Va să zică și revellonul ăsta îl petreci pe munte!??

Desen de N. CLAUDIU

„CHITIBUȘARUL”

La cooperativa din Pripior
Nea Stroe e un bun achizitor
Deși sînt unii — nu prea multicei —
Ce spun că s-ar purta urît cu ei.
„... și dumneata nea Stroe, zău așa
Parcă iei marfa pentru dumneata
Și spui că ce-ți aduc n-ar fi exact
Așa după cum scrie la contract.
De ce oi fi așa chițibușar,
Ce, parcă dai vreun ban din buzunar?
Gîndește-te o leacă și la noi.
Din marfă ducem tot ce-i mai de soi
Întîi la tîrg, clientu-i moșturos:
Alege ce-i mai bun, ce-i mai frumos
Și-mi rascolește marfa uite-așa.
Ce îmi rămîne, spune dumneata,
Să o arunc? Păi nu ar fi păcat?
O dau la cooperativă-n sat
Că-n ea găsim un sprijin la nevoie...
Hai, nu mai fi chițibușar, nea Stroe!”

FLORIN IORDĂCHESCU

N

În tăcănitul uniform și adormitor al roților, trenul gonea cu repeziciune spre București. În compartiment, cei cîțiva pasageri moțăiau. Cu o smucitură ușoară, trenul opri într-o stație. Și deodată liniștea compartimentului fu destrămată de intrarea gălăgioasă a doi bărbați puțin amețiți. Se vedea bine că băuseră un pahărel mai mult. Din fericire nu băuseră două mai mult. Numai unul. Așa că nu supărau pe nimeni. Se așezară unul lîngă altul pe o banchetă în fața mea. Unul dintre ei puse capul pe umărul celuilalt și adormi imediat. Al doilea însă avea chef de vorbă. După ce mă privi cîteva clipe stăruitor, mi se adresă zîmbind amical:

— Mergeți la Bucu...rești?
— Da!
— Și eu merg la... Bu...urești!
Am tăcut. Omul mă privea în continuare. Și zîmbea vesel. Vorbi din nou.
— L-ați cunoscut pe Crăciunel?
— Nu!
— Eu l-am cunoscut! E grozav!
— O fi!
— Ce, o fi! Că este! Este, dom'le!
Limba i se împleticea puțin. Buna lui dispoziție mi se transmitea cu încetul. Îl întrebai zîmbind și eu:

UN PLOCON PENTRU PLOCON

de A. NOL

În această poezie
De la început vă spun
Că e vorba de un doctor
Care iese din comun.
Are sediu'n comună,
Dispensar cu telefon;
Vîrsta nu interesează;
Numele: Georget Plocon.
Cînd sosi-n localitate
N-a pierdut zile prea multe
Ci cu rîvnă și migală
Început-a să consulte
Și i-a luat pe toți de-a rîndul
Mai întîi pe sanitar,
Apoi felcerul și sora
Încadrați la dispensar.
Nu i-a întreat de jungiuri,
Sau de vreo măsea umflată,
A-ntreat dacă comuna
Este bine dezvoltată.
I-a răspuns la întrebare
Unul dintre cei prezenți:
— Da, e o comună mare,
O s-aveți mulți pacienți!
Doctorul atunci zîmbește!
Și întrebă cu candoare:
„Vreau să știu dacă există
Înlesniri de-alimentare:
Păsări, ouă, lapte, brînză,
Cîte oi sînt în comună.
Mă rog, cele necesare
Pentru o nutriție bună“.
Un pacient sosit atunci
Se-ntreba ca un profan:
„Ce e ăsta, frate, medic
Sau e zootehnician?“
Observîndu-l că-i în sală,
Fără multă perorație
Doctorul cu nerăbdare
L-a poftit la consultație.
Și în timp ce pacientul
Se schimbase la culoare
Diagnosticul fu gata:
„Ai făcut o gălbenare!
Asta-nseamnă că n-ai voie

Să mînci ouă de loc.
Căci, la boala asta, oul
E otravă, e un foc.
Ca să poți să ții dieta,
Cel mai bine e, socot,
S-aduci ouăle la mine,
Însă cu găini cu tot“.
Și în felul ăsta zilnic
Consulta la dispensar
Că-ajunsesse chiar să aibă
Un tarif... alimentar:
O injecție, cinci ouă,
Pentru gripă, un curcan,
Pentru tuse — un kil de lapte,
Neuralgia, un giscan.
Cunoscîndu-i obiceiul
(Ba un pui, ba un clapon)
Un client veni cu gîndul
Să nu-i dea nici un plocon!
Cînd l-a întreat ce are,
El i-a spus de boala lui,
Însă medicu-ntrebase
Dacă are-n curte pui.
L-a-ntreat de-o găinușă,
De un mușchi, de un salam,
Dar bolnavul spunea-ntruna
Cu monotonie: „N-am!“
L-a-ntreat de făinoase,
Revenind la curci și rațe.
Dar perseverent bolnavul
Îl ținea pe „N-am“ în brațe.
Obosit de consultație
Dup-atîta amar și chin,
Doctorul nu renunțase:
„Poate ai un kil de vin?“
Cînd primi din nou refuzul
Medicul strigă pelitic:
„Păi de ce mai vii la doctor
Dacă știi că n-ai nimic?“

Unui medic ca acesta,
Ca să fiți cu el în ton,
Dați-i, după consultație,
Versurile ca plocon.

DOUĂ CUNOȘTINȚĂ

— Cine e Crăciunel ăsta?
E un sportiv?
— Ce spo... tiv, dom'le! E cam-
pion mondial!
— Ei bravo! Atunci e tare!
— Tare? Ha! Păi dacă te iei
cu el, te pune jos în cinci minute!
— E boxer?
Interlocutorul făcu ochii mari.
— Cum, frate, nu-l cunoști...
hîc... pe Crăciunel?
Am zîmbit.
— Uite că nu...
— Păi, tova... șe... dar e feno-
menal! A luat medalia de aur!
I-a bătut pe toți! Au scris toate
zia... ele!
Începusem să fierb. Acum țineam
neapărat să aflu cine e acest extra-
ordinar Crăciunel. Dar îmi dă-
deam seama că trebuie s-o iau pe
ocolite ca să nu se enerveze interlo-
cutorul de ignoranța mea.
— Și zi... l-ai cunoscut pe
Crăciunel?
— Da, frățioare! Păi nici nu
se putea! Avurăm treabă la Blaj,
eu cu amicul meu — și arată spre
cel care-i sforăia pe umăr — și
cum Crăciunel era la doi pași se
putea să nu mergem să-l cunoaștem?
— Așa e! Mai ales că a ieșit
primul pe lume!
— Primul, tovarășe!

— Aud că are un șut care te
doboară! Încearcă eu.
Omul mă privi o clipă uimit,
apoi izbucni în ris:
— Bine spus! Ha, ha, ha! Te
doboară! Are șut, ce să zic!
Deci, mi-am spus, o fi vreun
fotbalist. Am hotărît să mai fac
un pas.
— Dar o mai fi avînd un nume
Crăciunel ăsta! Nu știi cum îi
mai zice?
— Ba da! Muscat Ottonel!
L-am privit nedumerit.
— Dar ăsta e nume de vin!
— Păi dacă e vin de ce să nu
aibă nume de vin?
— Cine e vin, omule?
— Nu ți-am spus? Crăciunel!
— Bine, frate, dar nu e fotba-
list?
— Ce fotbalist, dom'le, ai
băut? A cîștigat premiul întîi la
Liubliana! A bătut toate vinurile
din lume! Crăciunelul nostru, dra-
gul de el! Și toate vinurile noastre
au luat premii! Poți să mă feliciti!
— Dar ce, dumneata l-ai făcut?
— Nu, dar l-am băut! Nu-ți
spusei că l-am cunoscut?
Am zîmbit.
— Dar cu amicul dumitale ce
e? Văd că doarme tun.
— El l-a cunoscut mai bine!
SORIN RĂȘCANU

Desene de
RIK AUERBACH

Codașului:

Îi înțeleg pretenția-i „umilă”
Deși o să vă mire oameni buni.
De Anul Nou ceru lui Moș
Gerilă
Un calendar cu... 15 luni.

Veznicului „afumat”:

Geaba pleci în căutare
Să-l găsești pe nea Matei.
Tu îl cauți pe-o cărare,
Pe cînd el... umblă pe trei.

Constructorilor noller blocuri
din Piața noli săli a Pala-
tului R.P.R. care predau mare
parte din lucrări la 30 De-
cembrie 1959:

Pentru că-ați muncit cu foc
Și-ați lucrat cum se cuvine
Pentru anul care vine
Vă felicităm în bloc.

Unui mincâu:

A făcut o constatare
Care astfel se explică:
Păi, răvașu-i mult prea mare
Și plăcinta mult prea mică.

Unui cămin cultural cu
biblioteca încluiată:

La biblioteca asta cer
Să se angajeze un sufler,
are, desigur, ar putea
sufle praful de pe ea.

Unel echipe slabe de bas-
chet:

Moșebirea între voi
moș Gerilă, e că moșul,
cînd coboară-n horn la noi,
a nimerit pe-alături coșul!

Televiziunii:

Eu vă doresc programe cît
mai bune
La anu' și la... Televiziune!

Soției negospodine:

Nu gătește niciodată
La reșoul pus în tindă,
Că mereu e ocupată
Cu gătitul... în oglindă.

Unui actor predispus la
îngrășare:

Răvașul meu e următor
Și sincer cît se poate:
Să crești în teatru (ca actor)
Cît porți în greutate.

Unui fotbalist care nu
„vede” poarta:

Noi am dori surpriza să ne-o
faci
Și-n poartă să lovești taman!
Azi n-o să-ți fie greu în ea să
tragi
Căci doar o nimerеști din an
în an.

Unui atlet de cost:

Am sperat că singura urare
pe această-mprejurare
e, nu după tipic,
mai mic.

Unui condamnat pentru
Incasare de suprapret:

Înainte încasa
Ce nu i se cuvenea;
Azi a încasat, în fine,
Ceea ce i se cuvine.

Unui bărbat Boloi:
Pentru-un nou record al ei
I-am făcut cu foți ai mei,
Frați, surori, cumnați, cumetri,
O urare... de doi metri!

Celui certat cu iesirile pe
teren:

Despre el, de-un timp încoace,
Se aude acest refren:
Cică fotbal vrea să joace
Ca sa iasă... pe teren.

Colectivistului cu multe
zile-muncă:

Zilele, o știu prea bine,
Se văd toate-n calendar.
Însă zilele la tine
Se văd, bade, în hambar.

Gestionarului cu musca pe...
gestiune:

S-a făcut ca un covrig
Dîrdîind lingă cîntar.
Dar nu tremură de frig.
Tremură de inventar.

Unui croitor cooperador
care amină clientela:

Pe clienți, de revelion
O să-i chemi la telefon,
Să urezi la fiecare
La mulți anii... de așteptare.

Și... războiului rece:

Că simbetele-ți port e a ta
vină
Și îți urez să ai un ghinion
Ca noaptea asta de speranțe
plină
Să-ți fie cel din urmă revelion.

Unui cosmopolit:

La revelion mi-ai zis discret:
— Cravata asta-i din „pachet”?
— Desigur! Cînd am cumpă-
rat-o
De loc mi-au și... împachetat-o!

1960

1959 — 1960 — 1959 — 1960 — 1959 — 1960

Catrene de: Ion Ruș, Florin Iordăchescu, V. D. Popa,
A. Lăpușneanu, Gr. Pop și Paul Mateescu

ȘI LA BONN E REVELION

FAPTE ultrascurte

Conform unor date apărute în ziarul „Le drapeau rouge” (Bruxelles), 60% din populația „lumii libere” este subalimentată. Deorândă, celor flămânzi li s-a promis o îmbunătățire a situației lor. Numai că flămânzii sint sătui de promisiuni...

Directoarea unei croitorii din Durban (Franța) a avut imprudența să publice următorul anunț: „Se caută bărbați care nu trebuie să aibă nici o profesiune, pentru a prezenta moda bărbatească de sezon”. A doua zi, directoarea a fost asaltată de 400 candidați, dornici să-și facă o profesiune din a nu avea nici o profesiune.

După cum anunță „Neuer Berliner Illustrierte”, și se vede din fotografie pe care o publicăm, la Paris poți să întâlnești pe străzi copii talentați care cerșesc pictând pe asfaltul trotuarelor. Pictează, ciștigă, învață meserie. Adică, învață de mici meseria de șomer.

În dimineața de 28 octombrie, locuitorii orașului North Riding (Yorkshire) din Anglia au descoperit că prin robinetele lor soses, odată cu apa, mici peștișori de 5 mm lungime. Serviciul de igienă al orașului nu a putut da nici o explicație consumatorilor. Și, ce e mai rău, nu le-a putut da nici apă bună de băut.

Recent, câteva personalități de vază ale orașului Cologne au fost descoperite organizând orgii în apartamentele lor. E implicat un judecător, un medic și doi oameni de afaceri. Sint implicade de asemenea participante la orgii, minore de 16—18 ani, fete din „lumea bună”, fiice ale altor personalități de vază ale orașului. Alți implicați nu mai sint: doar trebuie să rămână între personalități și cineva care să-i judece pe cei implicați!

Reg Parkes, ales în occident „mister Univers”, adică „cel mai frumos bărbat din lume” a ajuns atât de încrezut, încît a pariat recent că va depăși ușor pe unul din campionii la alergări. Rezultatul: a pariat, a alergat și acum încrezutul „mister Univers” se află internat într-un spital, deoarece și-a rupt tendonul lui Achile. Un caz cînd fuga a fost rușinoasă, fară să fie și sănătoasă!

— Să ne trăiești să nu te topești, căci ești singura noastră speranță!

Desen de H. LERU

BULETIN OCCIDENTAL

DIN MODUL DE VIAȚĂ CUSUT CU AȚĂ

Aproape identic

Tînărul Johny Fikkert și-a pus în cap (sau i-au băgat alții în cap, nu se știe!), să constituie în Berlinul occidental un nou partid politic, care, în spatele unei denumiri întortocheate, ascunde sensul exact: partidul neo-nazist. Și, deși în ziua cînd vechiul partid nazist își cînta jalnicul prohod, tînărul Fikkert nu era decît un copil de 13—14 ani, se pare că s-a priceput destul de bine să făurească noul său partid după chipul și asemănarea primului. Numai firma e diferită. Incolo, conținutul e aproape identic, programul aproape identic. În concluzie acesta e partidul neo-nazist: un soi de cadavru viu!

A ciștigat!

Charles Van Doren, în afară de titlul de profesor la Universitatea din Columbia, îl avea și pe acela de campion al concursului organizat de televiziunea americană, în genul concursurilor „Cine știe, ciștigă”. Am zis că avea acest titlu, pentru că în prezent nu-l mai are. Nu-l mai are, nu pentru că l-ar fi pierdut, sau pentru că l-ar fi cedat altuia mai bun decît el. Nu-l mai are pentru că... nici nu l-a avut vreodată. Așa cum s-a dovedit, campionul răspunsurilor exacte lucra în combinație cu societatea de televiziune, de la care primea întrebările și de la care primea și răspunsurile, cu puțin înaintea întrebărilor. Răspunzînd astfel cu succes la întrebările ale căror răspunsuri le cunoștea dinainte, eruditul profesor din Columbia n-a putut dovedi că cine știe ciștigă, dar a dovedit pe deplin că cine trișează ciștigă. Și întrucît a trișat frumos, a ciștigat frumușica sumă evaluată la 64 000 000 franci. Si desigur nici televiziunea n-a pierdut. Predecesorul său, Herbert Stempel, care a ajuns campion prin același procedeu, n-a reușit să încaseze decît 12 500 000 franci. Pe urmă a apărut Van Doren și de atunci Stempel nu mai trișează. De curînd, nu mai trișează nici Van Doren. Cine trișează în prezent, nu știm.

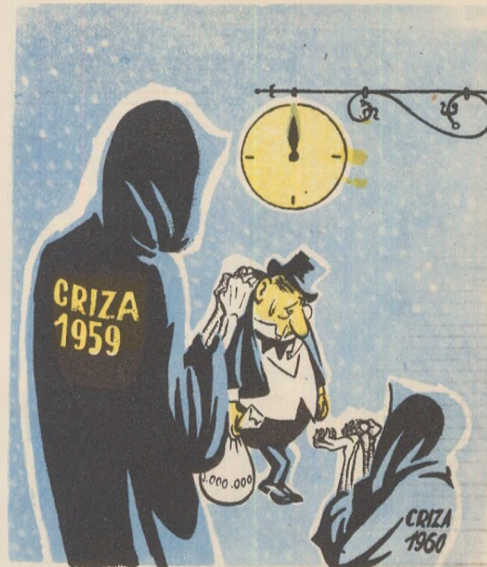
Încă un sport original!

Cu pumnul se face box, cu piciorul fotbal, cu brațele volei. Cu nările, nimic. Nările erau pînă de curînd total neglijate în acti-

vitătea sportivă a omului. Zic pînă de curînd, pentru că astăzi această deficiență a fost în sfîrșit remediată. În sfîrșit, pumnul de fier poate fi mindru de urmașul lui, nara de oțel, reabilitată în Bavaria, unde au avut loc anul acesta campionatele specialiștilor în aspirarea de tutun. A aspira tutun înseamnă în limbaj sportiv să faci să treacă acest produs tabacic prin nările concurentului. Cu prilejul campionatelor s-a evidențiat decanul „aspiratorilor”, în vîrstă de 85 ani, care, aspirînd tutun timp de 69 ani, a făcut să treacă prin nările sale o cantitate de 115 kg. Ceilalți concurenți, ce e drept, nu se pot lăuda cu această performanță, dar mai au vreme. Pentru asta, proverbul nu le cere decît răbdare și tutun. Dar n-ar strica, dacă le-ar cere și puțină minte!

V. PIȚGOI

ANUL NOU ÎN OCCIDENT

— Preia-l, fetțo, cu grijă: e mai șubred... cu un an!..

Desen de V. TIMOC

(Studiu)

În timpul sărbătorilor de iarnă se constată prin unele localități (... la unele instituții, întreprinderi și persoane) felurite manifestări și ritualuri — deosebit de pitorești — numite prin unele părți ale țării tradiții și datine, iar prin alte părți obiceiuri. În afară de acestea mai există și unele manifestări denumite apucături.

În privința acestor fenomene, oamenii de știință sînt în controversă, unii dintre ei mai numindu-le: neglijențe, lipsuri, abateri sau abuzuri.

Cert este însă că unele dintre aceste pitorești fenomene se manifestă numai în timpul sărbătorilor de iarnă, pe cînd unele nepitorești apucături se manifestă și în cursul anului.

Tradiții la Fetești

La cooperativa de consum din Fetești e o frumoasă tradiție ca, atunci cînd o mașină de scris se strică, să fie dată la reparat.

Cînd se strică mașina de scris „Erika“ (adică nu-i mai funcționează carul) ea e dată la reparat la cooperativa meșteșugărească (actualmente: Întreprinderea metalurgică) Mecano-Precizia din București.

Incredințată „Mecano-Preciziei“ la data de 15 aprilie 1959, mașina e restituită — chipurile, reparată — la data de 9 mai, dar numai după două ore de funcționare, se defectează iar: nu-i mai funcționează carul. (Costul „reparației“: 542 de lei).

La 24 iunie, „Erika“ intră din nou pe mîinile „Mecano-Preciziei“, care — de data aceasta — „o repară bine“. Urmarea: după numai trei ore de funcționare, nefericita „Erika“ se defectează iar: nu-i mai funcționează carul.

De la 25 iunie, cooperativa din Fetești poartă corespondență cu „Mecano-Precizia“ din București pînă la 11 septembrie, cînd „Erika“ e plimbată din nou la București.

După trei săptămîni, „Erika“ e readusă la Fetești, „reparată bine și definitiv“, dar — după numai trei zile de funcționare — se defectează iar: nu-i mai funcționează carul.

La cooperativa din Fetești, mașina de scris „Erika“ se găsește și azi cu carul stricat, iar la „Mecano-Precizia“ din București se găsește neseriozitate... cu carul.

Datine la C.F.R.

O interesantă datină se respectă la C.F.R.: ca mărfurile incredințate C.F.R.-ului să fie transportate la destinație în perfecte condiții.

Și mai e la C.F.R. o sănătoasă datină: ca, atunci cînd o marfă ce i-a fost incredințată n-a fost transportată la destinație în perfecte condiții, C.F.R.-ul să plătească destinatarului despăgubiri.

De exemplu, la data de 31 august 1959, Fabrica de ciment din Medgidia predă C.F.R.-ului 22 de tone de ciment. Destinatar: O.R.A.D. Plocești. Pe parcurs, o puternică vijelie smulge tabla de pe acoperișul unui vagon cu ciment, dar personalul cferist însoțitor nu ia măsurile convenite pentru protejarea încărcăturii și, cînd marfa e descărcată la 2 septembrie în gara Plocești Nord, se constată că ploaia, care a urmat vijeliei, a deteriorat 6 600 kg de ciment, pietrificîndu-l.

Rezultatul: Destinatarul O.R.A.D. Plocești depune la Direcția regională C.F.R. București cerere de despăgubiri. (Dosar 15062/1959).

Colind:

Am venit și noi o dată
C-o cerere-nregistrată.
Și dacă țineți datine,
Despăgubire dați-ne.

Consolare la C.F.R.: Noroc că nu se-ntîmplă des... păgubiri.

Apucături la Timișoara și Jimbolia

Dar mai interesante decît toate aceste tradiții, datine și obiceiuri sînt unele pitorești apucături pe care le au două firme: o cooperativă „Dinamo“ din Timișoara și un magazin fero-metal din Jimbolia.

Cooperativa „Dinamo“ din Timișoara produce — printre alte articole — mașini electrice de spălat rufe, iar magazinul fero-metal al cooperativei orașenești din Jimbolia le vinde.

Indeletnicirile lor se numesc apucături pentru că pomenitele firme sînt foarte apucătoare: ce bani apucă ele să încaseze pentru vreo mașină electrică de spălat rufe, care nu funcționează, nu-i mai vede tovarășul Gyeorg Ioan.

Tovarășul Gyeorg Ioan din Jimbolia, strada Spre-Est nr. 37, cumpără de la magazinul fero-metal din localitate, pentru suma de 1 250 de lei, o mașină electrică de spălat rufe, și constată acasă că mașina... nu funcționează.

Duce omul mașina înapoi la magazin, și îi află tărășenia și tovarășul Ackerman Francisc, merceolog cu aprovizionarea al cooperativei din Jimbolia, care îi promite că va fi mașina „returnată“ cooperativei din Timișoara, deci să mai aștepte că-i va fi dată înapoi reparată. (Mașină nouă... reparată!). Și așteaptă cetățeanul... trei luni, pînă află — în mod întîmplător — că nici gînd să trimită tovarășul merceolog mașina la Timișoara: o ține azvirlită într-o magazie a fero-metalului din Jimbolia. Abia în urma unui nou demers al cetățeanului este, în sfîrșit, trimisă mașina la Timișoara, spre a fi... reparată.

Odată cu mașina, era bine dacă fero-metalul din Jimbolia își trimitea la reparat și merceologul.

Și, odată cu această mașină, ar fi bine dacă cooperativa „Dinamo“ din Timișoara și-ar repara și mașinile de spălat pe care nu le-a fabricat încă.

Mai bine, întîi să le repare și apoi să le fabrice, decît invers.

C. CRISTOBALD

- Să știi că nu ne-ajunge! Ce crezi? La magazine o mai avea?

Desen de I. DAVIDESCU

MOȘ GERILĂ: Hei! Sacul meu!

Desen de NELL COBAR

PORTOCALA CEA MARE

PARTENERUL: — Ai pierdut! Marți
CALENDARUL: — Care marți, că toată săptămîna ați pierdut-o cu asta.

Desen de V. TIMOC

Venise gazda, grijulie,
Cu portocale pe tipsie.
Și, dintre toate, parcă una
Rotundă, mare, cum e luna
Cînd iese plină peste zare,
Părea și mai mirositoare.
Deci fără-a zăbovi, Tindală
Luă frumoasa portocală.
Dar cînd porni să-i scoată coaja,
Se risipi îndată vraja:
Sub învelișul foarte gros
Află un altul mai ațos.
Cînd isprăvi de jupuît,
Găsi un miez pipernicit.
Și, după fața lui cea lungă,
Vedeai că-i face gura pungă.
Dar înghițea necazu-n sine
Și portocala, de rușine...

Morala este pasă-mi-te:
„Nu fă căsătorii pripite“

DOINA DANIELESCU

SE APROPIE
CEASUL...

Desen de D. NEGREA

URZICO DRAGĂ,

La noi acasă, ca de altfel majoritatea locuitorilor din Jimbolia, încălzim sobele cu lemne. Și pentru asta, firește, trebuie să introducem în sobă lemnele. Dar pentru ca lemnele să intre în sobă, e necesar ca mai întîi să le tăiem. Și aici, la noi, nu se poate! Nu se poate nu pentru că întreprinderea rațională de gospodărie Jimbolia n-ar avea motor de tăiat lemne, ci pentru că are dar nu permite folosirea lui pentru asemenea operațiuni. Cică nu-i rentabil. În consecință, îl întrebuițează în diferite alte scopuri. Într-un cuvînt taie orice, afară de lemne de foc.

Urzico dragă, tare mult ne-ai ajutat dacă ai reuși să explici conducătorii I.R.G. Jimbolia că motorul pe care-l posedă nu va ridica nici o... obiecțiune dacă va fi pus să taie lemne de foc.

Te rugăm, Urzicuțo, nu întârzia. Sîntem într-o situație dificilă. Timpul s-a răcit al naibii și noi stăm în casă cu respirația tăiată de frig și cu lemnele netăiate de... motor.

Meininger Ioan
str. Avram Iancu nr. 6
Jimbolia

DRAGĂ URZICO,

Cînd m-am însurat toți prietenii m-au felicitat. Din păcate, sînt însă tare nefericit. În casa în care m-am mutat nu pot să dorm. Nu din cauza soției, ci din cauza tovarășilor Debreczeni Iosif și Duca Constantin, ambii șoferi

la I.R.T.A. Bistrița și conducători a cîte unui camion „Steagul Roșu“.

Acești șoferi obișnuiesc, cînd ție somnul mai dulce, să garez autocamioanele pe strada unde locuiesc. Gararea are loc conform unor reguli bine stabilite: 1) scrițuit de frîne; 2) ambalarea motorului care, ajutat fiind de toba de eșapament, scoate niște zgomote mai ceva ca tunul. Așa că, aproape în fiecare noapte, de atîta gălăgie mă trezesc speriat ca „conu Leonida“.

Te rog, deci, Urzicuțo, convinge-i pe cei doi șoferi ca în viitor să-și garez... zgomotele în garajul întreprinderii de care aparțin și nu pe stradă, întrucît există sancțiuni pentru șoferii care nu țin seama de pietoni și-i calcă... pe nervi.

Costin Gheorghe
str. Victor Babeș nr. 18
Bistrița

URZICO,

Apelez la dumneata ca să mă lamurești într-o chestiune.

Vrînd să particip și eu la un concurs de recenzii cinematografice cu premii, organizat la cinematograful din orașul nostru, mi-am cumpărat un bilet la filmul „12 rezultate exacte“ — întîiul din filmele cuprinse în concurs — dar, după cîteva minute de rulare, s-a defectat nu știu ce, și filmul n-a mai rulat. E drept, s-a anunțat că biletele rămîn valabile pentru a doua zi.

A doua zi, însă, era alt film: „Frunze roșii“. Bun și ăsta! Dar, după cîteva, minute de rulare, s-a defectat iarăși nu știu ce, și nici filmul acesta n-a mai rulat.

Ce-a mai fost în zilele următoare, nu mai știu, fiindcă nu m-am mai dus la cinema, neavînd timp de pierdut.

Deci te rog, dragă Urzico, să mă lamurești dumneata: ce fel de concurs a fost acesta? A fost un concurs pentru cea mai bună recenzie cinematografică? Sau un concurs pentru cea mai proastă organizare de concurs cinematografic?

Jeni Măndoiu
(elevă, clasa a XI-a)
str. 23 August nr. 5, Băilești

DRAGĂ URZICUȚO,

Poți să mă feliciți: am împlinit 26 de ani.

M-a felicitat și fratele meu Costel Hotinceanu de la Moreni. Am primit de la el o telegramă cu următorul cuprins: *Lux 2 — Costel*. Nepricepînd nimic, mi-am zis: Să știi că frățiorul meu a devenit... rebusist. Dar interesîndu-mă la oficiul poștal Hodoșa, care a primit telegrama și mi-a transmis-o, am aflat că nu e fratele meu rebusist, ci funcționarii de la oficiul Hodoșa sînt neglijenți.

La oficiul Moreni, ca la toate oficiile poștale din țară, se afla la dispoziția cetățenilor mai multe tipuri de telegrame de felicitări. Deci fratele meu a avut de ales dintre două formulare pe care seria

„La mulți ani!“: sau unul de mare lux (Lux 1) sau altul de lux mai mic (Lux 2). Alegînd fratele meu formularul Lux 2, oficiul Moreni a comunicat oficiului Hodoșa să-mi transmită o telegramă Lux 2. Dar oficiul Hodoșa, neavînd asemenea telegrame speciale de felicitări, a folosit un formular obișnuit, pe care un funcționar a scris cu convingere (a se citi: în mod mecanic) formula Lux 2, și mi-a trimis-o în chip de... felicitare.

Eu însă, dragă Urzico, sînt om politic, și — la o așa felicitare din partea oficiului poștal Hodoșa — răspund: Mulțumesc, asemenea!

Eugen Hotinceanu
comuna Sarmaș
(oficiul poștal Hodoșa)
raionul Toplița

URZICA

REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25

Telefoane:

Secretariat 15.38.56;

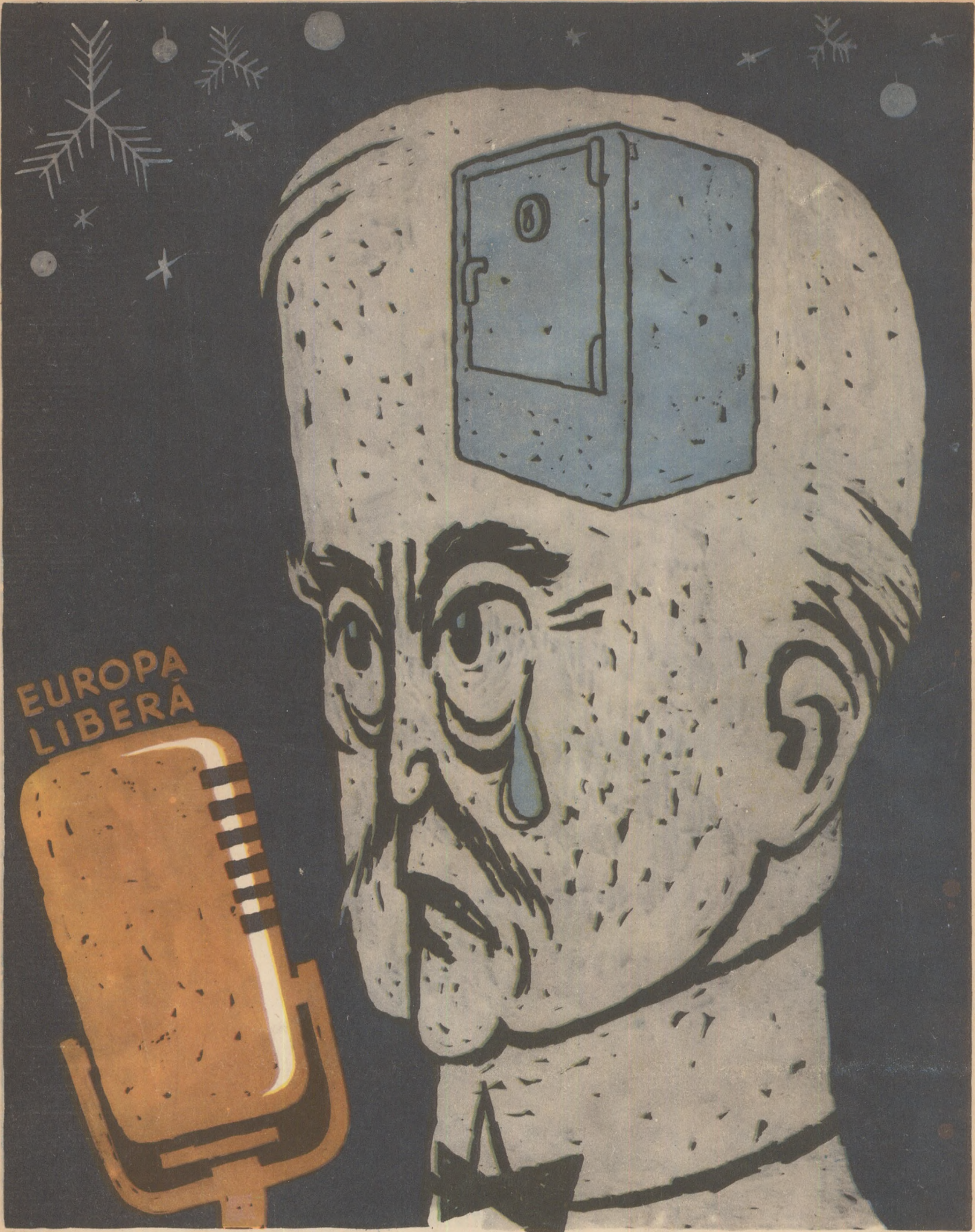
Secția scrisori 13.86.12;

Secretariat de redacție

14.28.15;

Interurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA
COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA ȘCINTEII „I. V. STALIN“
BUCUREȘTI

TRANSFUGUL: - Când mă gîndesc la fărîșoara mea...